

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	653 - 01 - 33
Дата	07 / 07 2016 г.

Относно: законопроект за концесиите, № ~~602-01-29~~, внесен от Министерски съвет на 9 юни 2016 г.

1039
Иск

На свое редовно заседание, проведено на 6 юли 2016 г., Комисията по икономическа политика и туризъм разгледа законопроекта за концесиите.

На заседанието присъстваха Мариета Немска - директор на Дирекция "Икономическа и социална политика" към Министерски съвет, Мариана Славкова и Георги Йончев - държавни експерти в същата дирекция, Емил Караниколов – изпълнителен директор на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол, проф. Кръстьо Петков от Съюза на икономистите в България и Жана Величкова от Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки.

Със законопроекта се предвижда отмяната на Закона за концесиите и Закона за публично-частното партньорство, поради възприетия подход за приемане на нов Закон за концесиите, който да въведе многобройните изисквания на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия и същевременно да бъде в съответствие със Закона за нормативните актове.

Основното разграничение на концесиите е според техния предмет: за строителство, за услуги, за ползване на държавна и общинска собственост.

Публичният орган, който извършва действията по възлагане на концесия и е страна по концесионния договор, е възлагащ орган - концедент. Правомощията на концедент за държавните концесии се изпълняват от министър в съответствие с неговата отраслова компетентност. Правомощията на концедент за общинските концесии се изпълняват от кмета на общината. При изпълнение на правомощията си концедентът взема решения и извършва действия самостоятелно, освен в случаите, определени със законопроекта. Процедурата за определяне на концесионер се открива с решение на концедента след одобряване от Министерския съвет – за държавните концесии и за съвместните концесии, във възлагането на които участва министър или от общинския съвет – за общинските концесии и за съвместните концесии, във възлагането на които участва съответният кмет на община.

Приходите на концесионера от експлоатацията на строителството и на услугите се формират от плащания от потребителите или от потребителите и концедента, или само от концедента. Плащане от концедента към концесионера може да има при т.нар. несамофинансиращи

се концесии, когато за предоставяните от концесионера услуги не се дължат преки плащания от потребители или от други лица, както и когато се дължат такива плащания, но не е предвидено концесионерът да ги получава.

Директивата за концесиите не поставя изискване за определяне на максимален срок, който да е общ за всички концесии. Със законопроекта се определя задължение за концедента да достигне възможно най-кратък срок на концесията, като:

- определя максималния прогнозен срок на концесията в размер, който не може да надвишава времето, необходимо за възвръщане на направените инвестиции и на разходите по експлоатация на строежа или услугите при прогнозиран икономически баланс;

- максималният срок се определя по начин, който да не води до ограничаване на конкуренцията;

- концесионният договор се сключва за срок, продължителността на който се определя чрез конкуренция в процедурата за възлагане на концесията чрез включването на срока като критерий за възлагане.

Със законопроекта се въвеждат допълнителни гаранции, които да предотвратят възможността за предоставяне на т. нар. „вечни концесии“:

- когато определеният от концедента максимален срок за концесия за строителство или за концесия за услуги е равен или надвишава 50 години да е необходимо разрешение от Народното събрание.

- за общински концесии за строителство и концесии за услуги, при които определеният от концедента максимален срок е над 25 години да е необходимо разрешение от общинския съвет, прието с мнозинство от 2/3 от общия брой на съветниците; когато максималният срок е равен или надвишава 50 години, освен разрешение от общинския съвет трябва да бъде дадено и разрешение от Народното събрание.

Изискванията на Директивата за концесиите са приложими само за концесии за строителство и за концесии за услуги, които са на стойност, равна или по-висока от 5 225 000 евро. Така определеният праг, наречен „европейски праг“, е определен от законопроекта като разграничителен критерий, при който концесиите на стойност, равна или надвишаваща този праг, са определени като концесии с трансграничен интерес. Предвижда се процедурите за определяне на концесионер за концесиите с трансграничен интерес да са открита процедура, състезателна процедура с договаряне и състезателен диалог, а за концесиите без трансграничен интерес определянето на концесионер да се извършва чрез открита процедура.

Предвид предмета и спецификата на концесиите за добив на подземни богатства те са изключени от приложното поле на законопроекта.

На обжалване подлежи всяко решение на концедента по процедурата за определяне на концесионер, както и решенията на комисията за отстраняване на кандидати от участие в състезателна процедура с

договаряне и в състезателен диалог. Решенията се обжалват пред Комисията за защита на конкуренцията относно тяхната законосъобразност, включително относно наличие на дискриминационни или други изисквания, нарушаващи принципите по чл. 4, ал. 1. Решението на Комисията за защита на конкуренцията подлежи на обжалване пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

В сферата на компетентност на Комисията по икономическа политика и туризъм попадат и предвидени изменения в Закона за насърчаване на инвестициите, Закона за туризма и Закона за приватизация и следприватизационен контрол, които целят привеждането им в съответствие със законопроекта за концесиите. Със законопроекта се предвижда органите, които имат функции по стратегическото развитие, планирането, мониторинга, управлението и контрола в областта на концесиите, да са и министрите, съобразно отрасловата им компетентност, и Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол. Разписано е, че Министерският съвет определя държавната политика за концесиите, като одобрява план за работа на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол за съответната година по предложение на изпълнителния ѝ директор, във връзка с това, че агенцията ще осъществява независим външен контрол на изпълнението на определени концесионни договори. Освен това се предвижда Координационният съвет по концесиите да възлага на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол извършването на извънредни проверки на определени концесионни договори. При осъществяване на независимия външен контрол агенцията ще се подпомага от Министерство на финансите.

В Комисията по икономическа политика и туризъм са постъпили писмени становища по законопроекта от Национално сдружение на общините и Американска търговска камара в България. От НСОРБ принципно подкрепят въвеждането на нов единен подход в уреждането на обществените отношения в областта на концесиите, но с цел гарантиране на публичния интерес настояват в законопроекта по безусловен начин да се регламентират правомощията на всички компетентни органи, „които имат функции по осъществяването на мониторинг и контрол на концесиите“. От Американската търговска камара в България изразяват становище, че не е направена цялостна оценка на въздействие на законопроекта, като правят конкретни предложения и коментари по него.

В хода на дискусиата заместник-председателя на комисията Димитър Байрактаров зададе въпрос относно изменението предвидено в Закона за местните данъци и такси, а именно общинският съвет с решение да може да определи кои местни такси, установени със закон да се събират от концесионера, на когото е възложено предоставянето на услугите, за които се заплащат тези такси. Той изрази опасението, че концесионерите ще имат

достъп до личните данни на населението, без да са администратори на лични данни и предложи, между първо и второ гласуване на законопроекта, текста да се прецизира.

Народният представител Мартин Димитров възрази срещу това концеденти да са ресорни заместник-министри или кметове на общините, с аргумента, че по този начин се занижава контрола по предоставянето на концесии. В отговор беше посочено, че не може да се открие процедура за определяне на концесионер, която не е включена в Плана за действие за държавните концесии, съответно в Плана за действие за общинските концесии, което е своеобразна гаранция.

Народният представител Чавдар Пейчев попита има ли направен анализ относно увеличаването на максималния срок за предоставянето на концесии от 35 на 50 повече години и не прави ли това концесията практически безсрочна. Беше отговорено, че срокът на подобни концесии се определя след съгласуване с министъра на финансите и компетентния орган и след предварителен анализ.

Принципно несъгласие със законопроекта изразиха проф. Кръстьо Петков от името на Съюза на икономистите в България и Жана Величкова от Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки.

След представяне и обсъждане на законопроекта се проведе гласуване, което приключи при следните резултати: "За" – 7, без "Против" и „Въздържали се” - 8 народни представители.

Въз основа на гореизложеното Комисията по икономическа политика и туризъм предлага на Народното събрание да **не приеме** на първо гласуване законопроекта за концесиите, № 602-01-29, внесен от Министерски съвет на 9 юни 2016 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ:**

ПЕТЪР КЪНЕВ